

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(658)

71. posiedzenie
Komisji Obrony Narodowej
i Bezpieczeństwa Publicznego
w dniu 19 lutego 2003 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej.

(Początek posiedzenia o godzinie 19 minut 55)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Wiesław Pietrzak)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Otwieram posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Tematem dzisiejszego posiedzenia jest rozpatrzenie zestawienia wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej.

Tak jak poprzednio, witam serdecznie zastępcę komendanta głównego, pana Piotra Buka, witam panią Dorotę Kramarczyk. Biuro Legislacyjne reprezentuje pan Maciej Telec. Witam panie i panów senatorów, witam panie z obsługi Senatu. Dodatkowo dziękuję za przybycie wnioskodawcy, panu senatorowi Mieczysławowi Janowskiemu.

Zestawienie wniosków obejmuje dwa punkty oznaczone cyframi rzymskimi: wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek, zgłoszony przez Komisję Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, oraz dwie poprawki zawarte we wniosku o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Najpierw będziemy głosować nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Ale żeby mieć jasność i zagłosować odpowiedzialnie, proszę wnioskodawcę, pana senatora Janowskiego, o przedstawienie i uzasadnienie swoich poprawek, nad którymi należy głosować łącznie.

Proszę bardzo.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Panie Przewodniczący! Państwo Senatorowie! Panie Komendancie!

Ideą mojej poprawki jest to, aby ważne dokumenty, określające zasady szkolenia i doskonalenia zawodowego na poziomie komend wojewódzkich, były jednakowe w całym kraju. Zaproponowałem zatem taki zapis, który spowoduje, że te programy będą opracowywane przez komendanta głównego. To jest podobnie jak w przypadku ministra edukacji narodowej, który opracowuje programy dla wszystkich szkół. Kuratorzy mogą zakładać różnego typu szkoły, ale programy są ustalane centralnie. Skoro mówimy o tym, że ci ludzie mają być w jednakowy sposób przygotowani do pełnienia odpowiedzialnej służby... Takie jest moje uzasadnienie.

Jeżeli państwo mają jeszcze jakieś uwagi, to w razie czego odpowiem na pytania. Dziękuję.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Czy strona rządowa może się wypowiedzieć na temat tego uzasadnienia?

**Zastępca Komendanta Głównego
Państwowej Straży Pożarnej Piotr Buk:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W ustawie matce w art. 10 mówi się, że do zadań komendanta głównego należy między innymi – to jest ust. 1 pkt 5 – organizowanie i określanie zasad kształcenia zawodowego. W pojęciu „określanie zasad kształcenia zawodowego” mieszczą się wszystkie programy szkolenia, wszystkie programy nauczania szkół, wszystkie te elementy związane z Państwową Strażą Pożarną. Dodatkowo w pkt 8 mowa jest o tym, że kolejnym zadaniem komendanta głównego jest ustalanie programów i zasad szkolenia jednostek ochrony przeciwpożarowej w rozumieniu art. 15 ustawy o ochronie przeciwpożarowej, czyli wszystkich pozostałych – ochotniczych straży pożarnych, zakładowych służb ratowniczych itd. Zatem obecnie już cały proces szkolenia, czyli kształcenia zawodowego – myślę tutaj o kształceniu oficerskim, aspiranckim, a także podoficerskim, szeregowym i o wszelkiego rodzaju kursach specjalistycznych, nurków, wysokościowców itd. – opiera się na programach opracowywanych przez komendanta i zatwierdzanych przez komendanta głównego. Zapisanie, że opracowywanie programów szkolenia, kształcenia i doskonalenia zawodowego jest zadaniem komendantów wojewódzkich, ma na celu umożliwienie im organizowania różnego rodzaju specjalistycznych szkoleń adekwatnych do charakteru zagrożeń w danym województwie. Na przykład w województwie zielonogórskim zagrożenie pożarowe lasów jest elementem dominującym i tam komendant wojewódzki na pewno będzie szkolił swoich strażaków czy członków jednostek ochotniczej straży pożarnej w zakresie taktyki zwalczania pożarów lasu. W województwie typowo przemysłowym, w dużej aglomeracji, takiej jak aglomeracje łódzka czy warszawska... na przykład dla komendanta wojewódzkiego w Warszawie ważniejszym elementem może się okazać metro. Strażaków w Katowicach... no, metro może pod ziemią jest, ale troszeczkę niżej, 400 czy 500 m niżej, a w Poznaniu czy w Łodzi metra nie ma i tam nie ma potrzeby szkolenia strażaków w zakresie ratownictwa w metrze. I taka jest różnica w tych zapisach.

Tak więc, Panie Senatorze, obecnie ustawa matka daje nam te zapisy, komendant główny ma narzędzie w postaci określania jednolitych programów nauczania. Dziękuję.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Biuro Legislacyjne?

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec: Dziękuję bardzo, nie mam uwag.*)

Wysłuchaliśmy dwóch wypowiedzi.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos na ten temat?

Proszę bardzo.

Senator Józef Dziemdziela:

Dodatkowym argumentem za tym, co powiedział pan komendant, jest to, że komendant główny pełni nadzór dydaktyczny, a nadzór dydaktyczny nad ośrodkami szkolenia to między innymi kontrola nad programami szkoleń. W 100% zgadzam się z tym, co powiedział pan komendant główny, jeżeli chodzi o dodatkowe szkolenia, a szkolenia podstawowe są unormowane, i w przypadku strażaka szeregowego w OSP, i naczelnika, i tych wszystkich osób funkcyjnych, także te pozostałe typowe szkolenia, które odbywają się w strażach pożarnych. Chodzi o zostawienie komendantowi wojewódzkiemu swobody w dopasowaniu szkoleń czy raczej doskonalenia zawodowego, tak bym powiedział, bo strażacy szkolą się nie tylko na kursach, na co dzień powinni odbywać ćwiczenia, doskonalić się itd. Właśnie to jest główny obowiązek nałożony przez ustawę na komendanta wojewódzkiego, a nie programy szkoleń. Dlatego zachęcałbym pana senatora – zresztą rozmawiałem o tym – do wycofania tego wniosku, bo on nie jest zasadny i nie pokrywa się z rzeczywistością, jeśli chodzi o ośrodki szkolenia pożarniczego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję.
Pani senator Berny.

Senator Maria Berny:

Ja jako osoba niepełnosprawna mam prawo czegoś nie wiedzieć i w związku z tym mam pytanie do pana brygadiera.

(Przewodniczący Wiesław Pietrzak: Sprawna inaczej.)

(Wesołość na sali)

(Głos z sali: Nie, sprawna!)

Czy ten zapis dotyczy ochotniczych straży pożarnych, czy straży zawodowej? Bo jeśli straży zawodowej, to jawi mi się taka wątpliwość. Jest ruch służbowy; zrozumiałe, że... Ja nie znam stopni strażackich, ale posłużę się wojskowymi. Jeżeli porucznika czy kapitana przeniesie się do innego okręgu, to jak będzie wyglądała jego umiejętność dostosowania się do panujących w nim warunków? Czy tu nie będzie jakichś trudności? Po prostu nie wiem i pytam o to.

(Zastępca Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej Piotr Buk: Jeżeli pani senator pozwoli, to odpowiem.)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Proszę bardzo.

**Zastępca Komendanta Głównego
Państwowej Straży Pożarnej Piotr Buk:**

Proszę panią, sytuacja wygląda tak: jeżeli on jest oficerem, to oczywiście ukończył szkołę oficerską, ma zatem kwalifikacje; jest inżynierem pożarnictwa czy magi-

strem inżynierem pożarnictwa, ma więc pełne kwalifikacje do wykonywania zawodu. Co do tych form szkolenia doskonalącego... Może ten przykład z pożarami lasów nie był taki dominujący... Ale jeżeli człowiek z Łodzi trafi do straży pożarnej do Warszawy, do oddziału bojowego, na którego terenie jest metro, to będzie musiał ukończyć kurs doskonalący, który zorganizuje właśnie komendant wojewódzki dla miasta Warszawy. Na takim kursie będzie się uczył tego metra, będzie je poznawał, i to będzie jego doskonalenie zawodowe, czyli forma doksztalcenia go w zakresie, który zna – bo każdy strażak wie, jak metro jest zbudowane – ale nie zna go dogłębnie. Musi tego dotknąć na miejscu.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo za wyjaśnienie.
Proszę bardzo, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo.

Argumenty częściowo mnie przekonały. Uważam, że to jednak powinno być zapisane lepiej pod względem językowym. Idea wypowiedzi pana komendanta i kolegi, który ma doświadczenie w tej materii, jest dla mnie jasna. Jak rozumiem, nasz materiał z dyskusji jest materiałem oficjalnym i gdyby ktokolwiek miał kiedyś w przyszłości cień wątpliwości, to może sięgnąć do protokołu z posiedzenia komisji, prawda?

(Przewodniczący Wiesław Pietrzak: Tak jest.)

W tej sytuacji chciałbym, po tych argumentach, wycofać te dwie poprawki. Myślę, że to uprości procedurę.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Ja tylko zapytam, czy ktoś z państwa senatorów chce przejąć te poprawki. Nie widzę zgłoszeń.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem oznaczonym rzymską jedyneką, o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto jest za, proszę o podniesienie ręki. (6)

Dziękuję.

Sprawozdawca?

Pan senator Józef Dziemdziała był najszybszy, gratuluję refleksu i dziękuję.

Dziękuję za udział gościom, dziękuję za udział państwu senatorom, Biuru Legislacyjnemu i paniom.

Zamykam posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

(Koniec posiedzenia o godzinie 20 minut 05)

